

Landbruget skal integreres

Landmand Jørgen Rask er godt tilfreds med, at kommunerne udpeger særlige landbrugsområder. Det tvinger landbruget og det omgivende samfund ud i en fælles forståelse, mener han.

Af Hanne Gregersen

Både lovgivning og den fysiske planlægning har været præget af for mange vildveje, når det gælder landbruget. Derfor er det et plus, at kommunerne nu skal udpege de værdifulde landbrugsområder, så landbruget figurerer efter samme principper som bolig- og industriområderne i den fysiske planlægning.

Det mener Jørgen Rask i Thorning ved Kjellerup, ejer af et virksomhedslandbrug, der sælger avlsdyr af dansk landrace.

-Landbruget skal integreres i samfundet, fastslår han. –Via kommuneplanerne får landbrug, kommuner og befolkning nu afstemt med hinanden, hvor virksomhedslandbrugene har ”førsteret” og rammerne for dem 20-25 år frem. Vi får en fælles forståelse for, hvad vi gør. Det fremmer dels landbrugets investeringssikkerhed, dels giver det os en legalitet i forhold til de 95 pct. af danskerne, som ikke er beskæftiget med landbruget.

Pas på euforien

Jørgen Rask advarer dog mod at lade euforien tage over.

-Det er glimrende, at amterne er ude af billedet alene ud fra nærhedsprincippet, siger han. – Men det er helt forkert at tro, der nu åbner sig en helt ny verden. Kommunerne er stadig bundet af lovgivningen fra Christiansborg. De er reelt kun driftsledere på statens vegne.

Han afviser dog, at kommunernes håndtering af landbrugsplanlægningen dermed bliver ens fra Skagen til Gedser. Også på andre områder er de 98 kommuner underlagt den samme lovgivning, påpeger han, men måler man på kommunernes præstationer, kan man se, at der er stor spredning i opgavevaretagelsen.

-Kommunerne har trods alt et vist råderum, fastslår Jørgen Rask, -og der **er** plads til at lave de rigtige løsninger i det åbne land. Men det kræver, at nogle betingelser bliver opfyldt.

Altafgørende betingelse

Den første betingelse er, at kommunerne er klar til at tage opgaven på sig. Det gælder både embedsværket og det politiske system, pointerer han. Sandheden i at ”politikere forgår, embedsmænd består”, rummer en alvorlig fare for, at forvaltningerne kommer til at styre. Politikerne må ikke lade sig overrule, og embedsmændene skal kende deres rolle.

Den anden – altafgørende – betingelse er, at der kommer sammenhæng og faglighed i de politiske initiativer for landbruget. Derfor opfordrer Jørgen det politiske system fra top til bund til at lægge al spin til side og forholde sig til virkeligheden. Landbruget er for kompleks en størrelse til at kunne styres af meningsmålinger, følelser og ideologi. I stedet skal man lade tal og fakta tale for sig selv.

-Det er også dét, Natur- og Landbrugskommissionen har gjort i sine første meldinger, siger han. – Nu må politikerne tage de meldinger til sig, holde fokus på fagligheden og vise handling. Vi har først, at et gedigent stykke kommissionsarbejde har fået lov at sygne hen.

Tæt på det rigtige

Jørgen Rask er fortrøstningsfuld med hensyn til det fremtidige samarbejde med kommunerne. Han understreger dog, at han som tidligere kommunalpolitiker nok ser sagen fra begge sider af bordet.

-Vi har godt af at lære hinandens håndværk nærmere at kende, mener han.

Han er tilbøjelig til at kalde udpegningen af særlige landbrugsområder for ”tæt på den rigtige løsning” – også selv om det gør landbrugsområderne mere iøjnefaldende både for venner og ”fjender”.

-Det kan vi også klare. Vi er stolte af vores faglighed, så må vi også klare at vise, hvad vi står for – ellers har vi et kæmpeproblem på sigt. Kommuneplanlægning eller ej, lyder det.